

DE LA KIRA, QUI EN TÉ CURA?

(Aquest conte no s'ha de llegir seguit, sinó que s'ha de seguir l'ordre indicat en cadascuna de les pàgines.)

continua

Vés a la pàgina 4

PÀGINA 4

En Jordi i la Clara són germans i els agraden els animals. Avui la família s'ha posat d'acord per comprar un animal de companyia.

En Quim, el venedor, és un noi que en hores de lleure té cura dels animals abandonats, i és per això que, quan algú va a comprar un animal, li fa sempre una reflexió.

- Penseu que no viu enmig del camp, un gos necessita que el treguin a passejar.

- Jo vull un gat -diu la Clara -. Aquell!

- Ho sento, Clara -li diu en Quim-, però aquell ja està venut.

A la tenda d'en Quim, per vendre només hi ha un gos gros i un de mitjà.

- Està bé -diu la nena -, un gosset també me l'estimaré.

- Bé! -fa en Jordi.

Continua

Si tries el gos A vés a la pàgina 6.
Si tries el gos B , vés a la pàgina 8.

PÀGINA 6

A la fi, en Jordi i la Clara s'han decidit i han escollit un gosset. L'animaló de seguida s'ha fet amic dels nens. Ara la feina serà triar-li un nom.

La Clara en diu uns quants: Nuca, Kira, i en Jordi en diu uns altres: Milú, Sultà... Sultà se'n dirà si és un gos gros ... Només arribar a casa, la Clara truca la Natàlia i li ho explica.

La Natàlia és molt amiga de la Clara, però a ella, a casa seva, no li deixen tenir cap animal. Diuen que no tenen temps per atendre'l.

La Natàlia té una peixera amb dues tortugues, la Tuti i la Fruti, i una altra amb dos peixos de colors, la Sireneta i en Neptú.

- Els peixos no s'han de dur a cal veterinari- diu la Natàlia -, i en canvi, els gossos i els gats sí.

Continua

Si el portes a cal veterinari, vés a la pàgina 12.

Si no el portes a cal veterinari, vés a la pàgina 14.

PÀGINA 8.

En Jordi vol impressionar la seva colla, i és per això que ha triat el gos més gros de tots.

- Buf! Quin gos tan gros! On dormirà? –pregunta la Clara.

- A la meva habitació -respon en Jordi.

Un gos així necessita molt camp per córrer, és per això que en Jordi s'ha compromès de treure'l a passejar tres cops al dia.

-Però si és més gros que tu –li diu el pare-. Em sembla que hauries d'haver rumiat el que comporta tenir un gos tan gros en un pis tan petit. Bé ja veurem què passa.

Continua

Vés a la pàgina 10.

En Sultà puja i baixa del sofà, arrenca les flors del balcó i amaga els ossos sota els coixins del llit de la iaia.

- Clara! -exclama la mare-, fes baixar el gos del sofà.

- Com vols que l'arrossegui –diu la Clara- , si pesa més que no pas jo?

Ara truquen al timbre de la porta. És la senyora Lola, la veïna del costat. Explica a la mare que en Sultà li ha trepitjat la nena i li ha mossegat el gat.

En Jordi està amoïnat.

- Sembla que hauríem d'haver-ho pensat millor abans de comprar en Sultà.

- Tens raó, pare.

Continua

Torna a la pàgina 4.

La Clara i en Jordi han anat a cal veterinari amb el gos.

La Montse, la veterinària, és molt amiga seva.

- Heu fet bé de portar el gos a la revisió -els explica la Montse-, així evitarem que es posi malalt. Més ben dit, malalta. El vostre gosset, és ....una gosseta.

- Que guai! Gossets! Podrem tenir gossets petitets! Quina "il·lu"!

- Però recordeu que fer criar la gosseta vol dir també ser responsable dels seus cadells. Ara li posaré el xip per identificar-la, sense cap mena de dolor, i també li apuntaré el nom. Com es diu?

- Sultà -diu en Jordi.

- Kira -diu la Clara. No veus que és una gosseta?

- Amb els xip -diu la veterinària- ja està identificada. Aquí teniu el seu carnet d'identitat, on consta el nom i el número. Ara, amb aquest carnet la podeu portar a censar a l'Ajuntament. I recordeu que si aneu a viure a una altra població caldrà tornar-la a censar al nou ajuntament.

Continua

Si el vas a censar, vés a la pàgina 16.

Si no el vas a censar, vés a la pàgina 18

Els dies han anat passant i la Kira no té gana, i tota l'estona es rasca el llom i es llepa. Els nens ja no hi juguen.

En Quim, el noi de la botiga, ha vingut a fer una visita a la Kira i veu que la gosseta no està prou bé.

- Bé, doncs, l'havíem d'haver dut el dijous, però... -s'excusa la mare.

- Penseu que tenir un gos a casa, és com tenir un membre més a la família. - diu en Quim-, no es pot passar dels animals.

- I ara, què farem? I si se'ns posa malalta? I si se'ns mor? -diu la Clara.

- No dramatitzem. Tampoc no cal ser pessimistes -diu en Quim-. De totes maneres per evitar mals més greus l'hauríeu de dur a cal veterinari com més aviat millor.

Continua

Vés a la pàgina 12.

En Jordi i la Clara van tot contents a l'Ajuntament a censar la Kira. Així, si la Kira es perdés sense voler, la podrien trobar molt més fàcilment.

- Que bonica que és la Kira –els diu el noi del cens-. A aquesta gosseta tan presumideta li cal anar sempre molt neta. Si no ho féssiu, podria agafar malalties a la pell i paràsits com ara puces. Cal que tingueu cura de la seva higiene, és molt important. Però, de fet, no hauria calgut portar-la, n'hi ha prou amb el carnet que us ha donat el veterinari.

El cens està ple de nens i nenes que van a censar els seus gats i gossos.

Continua

Si vas a rentar el gos, vés a la pàgina 20.

Si no vas a rentar el gos, vés a la pàgina 22.

Vet aquí que un dia truquen a la porta. La Kira, que és molt tafanera, treu el morret ensumant què passa a fora al carrer. Va darrera un gosset que tot just acaba de passar pel davant.

- Kira! Kira! –exclama la Clara-. Mare, has vist la Kira? S’ha perdut.

- Potser s’ha escapat- diu el pare.

- Ho sabia! –fa en Jordi-. Mai més no la tornarem a veure!

- Si no està identificada serà molt difícil de trobar-la –diu la mare.

- Si estem de sort el més segur és que algú la trobi i ens la porti.

Tota la família està amoïnada. Tan fàcil que hauria estat dur a identificar i després censar la Kira quan tocava... Tot aquest enrenou se’l haurien estalviat.

Continua

Fi

Torna a començar el conte.

PÀGINA 20.

La Kira està contenta. En Jordi i la Clara li han comprat un xampú per a gossos. L'han posada dins un gibrell ple d'aigua tèbia i l'ensabonen. Amb un raspall li raspallen els pèls.

La Kira, com que està ben cuidada, se sent estimada i és per això que està tranquil·la, és dòcil i agraïda. Quin xipolleig que estan fent!

Un cop acabat el bany, en Jordi passa la baieta per eixugar l'aigua que ha vessat a terra, la Clara buida el gibrell d'aigua i entre tots dos ho endrecen tot.

- A punt per anar a fer un tomb? La Kira sembla que ho entengui.

Li han posat el collar antiparàsits. L'han perfumada i pentinada i els pèls li brillen com un raig de sol. Així segur que no agafarà puces.

Continua

Si la treus a passejar, vés a la pàgina 26.

Si no la treus a passejar, vés a la pàgina 24.

PÀGINA 22.

En Jordi i la Clara fan els deures i després miren els dibuixos, juguen a l'ordinador i no tenen mai temps per rentar la Kira.

- La Kira s'està gratant el llom.

- Jordi, Clara, renteu el gos o l'haurem de fer fora!

- Que ho faci la Clara, que jo tinc feina.

- Sí, home! Que ho faci el Jordi, que té la mateixa feina que jo.

Ni a un ni a l'altra mai no els ve d'aquí, i la pobra Kira s'omple de puces i ja no té els pèls tan bonics.

- Està bé, pare, ara la rentem!

A la Kira, se l'hi ha fet un embolic de pèls... té una unglà que la punxa, perquè ningú no l'hi talla. A més, fa mala olor.

Continua

Torna a la pàgina 20.

La Kira està molt trista, els nens se n'han anat a jugar al parc i a ella l'han deixada tota sola al pis. Ningú no la treu mai a passejar, està avorrida, no té gana i no para de bordar, els veïns estan farts de tant enrenou. Un gos no és cap joguina, és un ésser viu.

Els primers dies, en Jordi i la Clara es barallaven per treure la Kira a passejar, només els primers dies. Ara no li fan cas.

La Kira plora perquè encara ho recorda.

“Un, dos, tres, botifarra de pagès”. Aquest és un altre dels jocs que agraden a la Kira. Des del balcó sent jugar els nens. Com riuen, que bé que s'ho passen.

Continua

Torna a la pàgina 20

La Clara i en Jordi porten la Kira a passejar al parc

- Mira quin parell més ben avingut -diu la mare.

Els dos germans juguen al parc sense perdre de vista la Kira. Altres nens i nenes també passegen el seu gosso.

Ara s'acosta la Neus amb un setter irlandès. Quina passada de gosset! La Kira en sembla enamorada, tots dos s'ensumen i remenen la cua.

En Haddock, el gos de la Neus, i la Kira porten un collar antiparàsits.

- Que en són de bonics els nostres gossos!

- Fan bona parella, no trobeu? -diu en Jordi.

Continua

Si la treus amb morrió i corretja, vés a la pàgina 28.

Si no la treus amb morrió i corretja, vés a la pàgina 30

La Kira i en Haddock s'han fet bons amics, i en Jordi, la Clara i la Neus juguen tranquils, perquè els gossos van amb el morrió –que no sempre cal- i ben lligats amb la corretja.

- Així no cal patir per res -diu en Jordi.

- Un moment –diu la Clara-, que recullo una caqueta que s'ha fet la Kira.

En Jordi sap que és molt important tenir cura de la Kira. Un parc és un lloc públic, un espai per compartir nens, grans, gossos... Però sempre tenint present que un gos no sap on ha de fer les seves necessitats. També quan va pels carrers passejant.

- Ei, Neus –diu en Jordi- Demà tornarà en Haddock?

Els nens s'acomiaden, és hora d'anar a sopar i a dormir.

En Jordi comenta a la Clara que la Neus és una nena molt simpàtica.

- Uuuui -fa la Clara-. Ai que s'han enamorat....

Continua

Si neteges les caques, vés a la pàgina 32

Si no, vés a la pàgina 34

En Jordi porta la Kira a passejar sense corretja. La Kira està molt esverada; de sobte es posa a córrer i en Jordi l'empaita pel carrer. Quan és a punt d'atrapar-la, la Kira fa de les seves. Una senyora que està fent petar la xerrada amb la veïna, ha deixat el cistell a terra i la Kira, d'una mossegada, li ha pres un enfilall de botifarres i ha continuat corrent. En travessar el carrer, gairebé un cotxe l'aixafa. Com cridava la dona! De tant cridar l'ha sentida un policia.

- Pobre Kira! Anirà a la presó per lladre? -pregunta la Clara tota compungida.

- No, però els amos del gos hauran de pagar una multa. Sou vosaltres els amos?

Continua

Torna a la pàgina 28

En Jordi juga a lladres i serenos amb la Kira. La Neus juga també amb en Haddock, el seu setter irlandès. La Clara participa del joc del seu germà amb la Neus, en Haddock i la Kira.

- Vine cap aquí, bonica –diu la Clara-. Remenant la cua, s’acosta la gosseta amb una pilota vermella a la boca tot jugant.

- Un moment! –diu en Jordi-, que recullo una caqueta que s’ha fet la Kira, la fico dins la bossa... i au, vinga, dins del contenidor. En Jordi ha llençat la bossa amb els excrements del gos.

La Neus també porta un parell de bossetes a la ronyonera, que porta lligada a la cintura.

- Són animals –diu la Clara- i no saben que cal mantenir nets els parcs i els carrers de la nostra estimada ciutat. En canvi, nosaltres sí.

Continua

Passa a la pàgina 36

En Jordi ha trobat en Sergi, un company de l'escola un xic entremaliat. Tots dos s'han posat a jugar a bales.

La Kira està lligada a la pota del banc, mentre la Clara parla amb la Neus.

Prop de la sorreta juguen els nens i les nenes més petits, la Kira s'ha deslligat i ha anat a la sorreta a fer pipí i caca. Un dels nens petits que jugava a fer castells amb un altre nen porta una caqueta de la Kira a la mà.

- Mira, mama, què he trobat! La mare del nen, esparverada, crida i s'enfada.

Allà a prop, una parella d'agents de la policia municipal els posa una multa.

Una senyora molt ben enraonada, diu als policies que haurien d'estar sempre vigilant pels parcs.

-Vol dir? -li contesta l'agent-, a mi em sembla que és millor que cadascú sàpiga què ha de fer. No hi està d'acord, senyora?

Continua
Vés a la pàgina 32

Ja arriba el bon temps i les vacances de la família s'acosten.

Han obert les piscines municipals. De vegades, en Jordi i la Clara s'hi banyen amb la colla, altres vegades se'n van a la riera de les Arenes amb l'avi de la Neus a passar un dia al camp i s'emporten el Haddock i la Kira.

Avui la mare ha passat per l'agència de viatges. Potser aniran a Formentera, allà poden anar amb bicicleta, explorar l'illa, anar a la platja...

Al pare li agradaria anar a un hotel de cinc estrelles amb discoteca i gimnàs per a poder fer exercici.

Però la Clara i en Jordi estàn amoïnats.

- On anirem de vacances, pare?

- Hem de pensar un lloc on puguem estar amb la Kira.

Continua

Si decideixes pensar en el gos, vés a la pàgina 40

Si no, vés a la pàgina 38.

La Clara somnia que la mare ha portat un catàleg d'un viatge al Carib. Hi poden anar tots per la meitat del seu preu real.

- Però, i la Kira? - diu en Jordi.

- Se la pot quedar la iaia Teresina mentre nosaltres som fora.

- A la iaia no li agraden els gossos. A més, té la Padutxa, la gateta, i no voldrà pas la Kira. És igual, l'abandonarem demà quan sortim a passejar. Un viatge com aquest no es pot deixar passar. Quan tornem, ja anirem a la tenda d'animals a comprar-ne una altra.

Continua

A la fi s'han decidit. Les vacances són per passar-s'ho bé. És per això que tota la família se'n va amb la tenda de campanya a la Vall d'Aran. El camping té de tot.

La mare prepara el biquini, i la Clara el vestit de bany, en Jordi les pales de ping-pong, el pare roba d'esport per a correr i fer gimnàstica.

Però abans han trucat per saber si admeten gossos. Els han dit que sí.

- Visca! Tots de vacances. A passar-s'ho bé.

Al cotxe ja no hi cap res més. Un cop dalt i tot a punt, en Jordi fa un crit.

- Ep! Atureu-vos!

- I ara, què passa? – diu el pare.

- Ens hem deixat la piloteta vermella de la Kira.

- Au, vinga, va, ja n'hi comprarem una de verda.

Final feliç

DE LA KIRA,
QUI EN TÉ CURA?

Maria Teresa Soler Hernández.